

HUIS VAN DE EVOLUTIE, SINT-GILLIS-WAAS, BELGIË

Het is het levenswerk van amateurpaleontoloog Luc Van Gysel, beheerder van de Belgische vereniging voor Paleontologie VZW, die er zijn volledige collectie heeft ondergebracht. Meer dan 60% van de vondsten, hoofdzakelijk eigen opgravingen en preparaties, zijn in een 40-tal vitrines te bezichtigen.

Alles begon toen Luc ongeveer 14 jaar was, of mogelijks nog vroeger. Luc heeft steeds en nu nog altijd enorme interesse voor fauna en flora, foto's van bijzondere planten en dieren krijgen steevast een plaatsje in de vakantiealbums. Maar op 14 jarige leeftijd kwam hij voor het eerst in contact met zijn eerste fossiel, zij het dat hij dit toen nog niet beseftte dat dit een deel van zijn leven in beslag zou nemen en uitgroeien naar ongekende horizonten. O hoe een dubbeltje rollen kan.

Tijdens een jeugdvakantie in Zwitserland, op een zo'n 3000 meter hoge bergtop in de omgeving van het dorpje Melchtal, vond Luc in een rotsblok een rare tekening, de begeleidende monitor wist hem toen te vertellen dat het een afdruk was van een schelp. Iets wat voor hem toen nog moeilijk te geloven of te vatten was. In eerste instantie dacht hij aan een grap. Maar omdat hij de tekening zo mooi vond, probeerde hij deze toch maar los te maken uit het

rotsblok, ook toen al ging hij blijkbaar geen rots uit de weg. Terug op school werd het steentje voorgelegd aan de leraar natuurkunde en aardrijkskunde, die direct wist te vertellen dat de tekening in de steen afkomstig was van een schelp van een ammoniet, die waarschijnlijk 150 miljoen jaar geleden in de zee had geleefd.

Een 3000 meter hoge berg en vroeger zee, dit vroeg om meer uitleg. Geen probleem aangezien de leraar van de school het ook wel een mooie uitdaging vond, werd er enkele maanden nadien een geologische schooluitstap georganiseerd naar de Ardennen. Daar werd Luc dan ook voor de tweede maal gebeten door de microbe van het fossielen zoeken. Gefascineerd dat die stenen dieren ooit geleefd hadden en op de zeebodem hadden rondgekropen of in de zeeën hadden gezwommen, heeft steeds zijn interesse blijven opwekken.

Tijdens zijn verdere studies is de microbe wat op de achtergrond geraakt, de interesse sloeg toen enigszins over

op de levende wezens van de andere sekse, maar dit is natuurlijk geen ongezonde ziekte, meer eentje die blaakt van gezondheid en levenslust. Toen echter het havengebied van Antwerpen in volle expansie kwam op de linker Schelde-oever, stak de microbe echter terug de kop op. Niet moeilijk als men bijna in je achtertuin de fossielen op een hoop aan het stapelen is. En zo gebeurde het dat Luc er regelmatig op uit trok om op de opspuitingen, schelpen en tandjes te zoeken. Tijdens één van deze tochten kwam hij Luc De Coninck tegen, de toenmalige voorzitter van een paleontologische club uit Aalst, Xen-

AUTEUR
LUC VAN GYSEL

en nachten aan deze realisatie. Zonder enige subsidie of sponsoring moest de job geklaard worden. Private musea krijgen nu eenmaal geen ondersteuning in Vlaanderen.

Het eindresultaat mag echter gezien worden, met de totale collectie konden namelijk alle tijdvakken een plaatsje krijgen en was de evolutie rond. Iets wat weinig musea kunnen laten zien.

Toen in 2007 echter een uitslaande brand zich meester maakte van het gebouw, werd gevreesd voor het ergste. In de kranten was het toen voorpagina nieuws "Levenswerk bijna in vlammen opgegaan". Maar ook toen is er een Engeltje geweest die ervoor gezorgd heeft dat de brandweertroepen net voor het museum de brand tot staan hebben kunnen brengen.

Ondertussen is het museum verder uitgebreid, niet alleen met eigen vondsten, maar ook met donaties van verzamelaars. Soms bij leven, maar ook bij overlijden van een collega verzamelaar wordt Luc soms gebeld door erfgenamen in de hoop het levenswerk van hun nabestaande in het "Huis van de Evolutie" een onderdak te kunnen geven en vermijden dat de verzameling waaraan hun dierbare zo lang heeft gewerkt en verzameld, verloren gaat.

Verenigingen en scholen maken momenteel veelvuldig gebruik om een bezoek aan het "Huis van de Evolutie" in hun programma op te nemen. Ook de Belgische vereniging voor Paleontologie heeft er ondertussen zijn thuishaven gevonden. In de vergaderzaal die ze gebruiken voor hun maandelijkse lezingen is ondertussen ook de bibliotheek ondergebracht en in de preparatieruimte krijgt de jeugdafdeling regelmatig demonstraties hoe ze hun eigen gevonden fossieltes kunnen leren prepareren. Een echte win-win situatie die weinig verenigingen gegeven is.

phora. De 2 Luc's trokken dan ook elke maand samen naar de vergadering en op excursie. Later werd hij ook lid van de BVP in Antwerpen en schaaftde zo langzaam zijn kennis bij.

steeds; "Ofwel doe je iets met deze collectie, ofwel stop je er beter mee". Deze gedachte gaf de doorslag.

En als er duiveltjes bestaan, moeten er ook engeltjes bestaan; op een gegeven moment komt het gebouw van het supermarktje van het dorp te koop. Als je weet dat het aanpalend is aan de tuin van Luc, is het nu het moment om te handelen. En zo gebeurde het ook dat in 2000 het pand werd aangekocht, zij het met een heel andere bestemming, het onderbrengen van de zaak van zijn echtgenote, verzekeringsmakelaar. Gezien het verzekeringskantoor slechts 1/5 van de totale oppervlakte nodig had bleef er dus voldoende ruimte over om fossielen te stockeren en werden de zolder fundamente, garages en stallingen van hun vracht verlost.

DE COLLECTIE

Beetje bij beetje groeide ook de collectie. Het ganse gezin had ondertussen (gelukkig), dezelfde microbe te pakken. Elke vrije vakantie of weekend tokken ze samen op pad, in het begin dicht bij, maar later verder in Europa, Afrika, Amerika, enz. De garage raakte voller en voller en er werd een deel van de zolder ingericht voor de mooiste stukken van de collectie. Doch het gezin bleef er op uit trekken en de garage kwam snel terug overvol te staan, ook het tuinhuis, de garage en de stallingen van vader Van Gysel. Het werd op een moment zo erg dat het plafond van de zoldering hier en daar barsten vertoonde. Maar ook het feit dat alles in kisten was opgeborgen en je niet meer kon genieten van je eigen vondsten begon zijn tol te eisen. Een duivels stemmetje in zijn hoofd zij

HUIS VAN DE EVOLUTIE

Pas in 2003 werden de werken ge-start voor het museum. Twee jaar lang werkten Luc en Jo De Wilde vele weekends

Adres: Lage Kerkwegel 3
9170 Sint-Gillis-Waas

Toegangsprijzen: volwassenen: 5 euro, studenten: 2,50 euro, jonger dan 12 jaar: gratis, rondleiding groepen: op aanvraag

Openingstijden: op afspraak te bezoeken